

רשומות

הצעות חוק

4 בנובמבר 1998

2760

ט"ו בחשון התשנ"ט

עמוד

	הצעת חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 10) (תשלום בעבור רכישת חלקות קבר בחיים), התשנ"ט-1998	106
107	הצעת חוק השתלמות נהגים מקצועיים, התשנ"ט-1998	107

מתפרטמת בזה הצעת חוק של חבר הכנסת מטעם ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת:

הצעת חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 10) (תשלום בעבור רכישה חלקות קבר בחיים), התשנ"ט-1998*

1. החלפת סעיף 104 א. בחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971¹ (להלן - החוק העיקרי), במקום סעיף 104 יבוא:
- 104 א. (א) תושב ישראל המבקש לרכוש חלקת קבר בחייו, ישלם סכום קבוע בהתאם לתעריפים כמפורט בתוספת.
- (ב) השר לעניני דתות יגיש לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אחת לשנה, בחודש דצמבר דין וחשבון על פיקוח ואכיפה של הוראות סעיף זה.
2. אחרי סעיף 104 ב לחוק העיקרי יבוא:
- 104 ג. (א) שר האוצר, בהתייעצות עם השר לעניני דתות, יקבע את דרכי ערכון הסכומים המפורטים בתוספת.
- (ב) שר האוצר, בהתייעצות עם השר לעניני דתות, רשאי לשנות את התוספת.
3. אחרי סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

"תוספת"
(סעיף 104 א)

תעריפים (בשקלים חדשים)	שם החברה
11,000	החברות קדישא בירושלים
9,000	החברה קדישא תל אביב

ד ר כ ר י ה ס ב ר

ובשירותים הנלווים לכך, ועלויות אחזקת בתי העלמין לאורך השנים.

(ג) בחברות קדישא שהוקמו לפני כניסתם לתוקף של הכללים לפי סעיף קטן (א), יובאו בחשבון גם עלויות והתחייבויות שנוצרו לפני כניסתם לתוקף של הכללים.

מוצע לקבוע בחוק, בתוספת, את תעריפי רכישת החלקות ולקבוע כי השר לעניני דתות יגיש מדי שנה דו"ח לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת להסמיך את על הפיקוח והאכיפה של הוראות הסעיף המוצע.

כן מוצע להסמיך את שר האוצר, בהתייעצות עם השר לעניני דתות, לשנות את התעריפים הקבועים בתוספת ולקבוע דרכים לערכונם.

בשנת 1995 תוקן חוק שירותי הדת היהודיים, התשל"א-1971 (להלן - החוק), והוסף בו סעיף 104 אשר ביקש להסדיר את התשלומים המשולמים על ידי אזרחי מדינת ישראל עבור חלקות קבר בחיים.

סעיף 104 לחוק קובע לאמור:

"זכות לרכוש חלקת קבר בחיים"

104 א. (א) תושב ישראל המבקש לרכוש חלקת קבר בחייו, ישלם סכום קבוע על פי כללים שיקבע השר לעניני דתות באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת.

(ב) בקביעת הכללים כאמור בסעיף קטן (א) יובאו בחשבון כל עלויות החברה קדישא, לרבות העלויות לרכישה ולפיתוח הקרקע, במקרים שבהם נושאת החברה קדישא בעלויות אלו, עלויות הטיפול בלוויה

* הצעת חוק פ/1816; הועברה לוועדה ביום ד' באדר התשנ"ח (2 במרס 1998).
1 ס"ח התשל"א, עמ' 130; התשנ"ח, עמ' 70.

תעריפים (בשקלים חדשים)	שם החברה
9,000	החברה קדישא חיפה
9,000	החברה קדישא ראשון לציון
7,000	החברה קדישא נתניה
7,000	החברה קדישא הרצליה
7,000	החברה קדישא כפר סבא
7,000	החברה קדישא רחובות
7,000	החברה קדישא הדרה
7,000	החברה קדישא רעננה
7,000	החברה קדישא פתח תקוה
	החברה קדישא במועצות הדתיות בכל הארץ:
7,000	החברה קדישא קרית מוצקין
7,000	החברה קדישא קרית אתא
7,000	החברה קדישא באר שבע
7,000	החברה קדישא נהריה
7,000	החברה קדישא לוד
7,000	החברה קדישא עפולה
7,000	החברה קדישא ראש העין
7,000	החברה קדישא נס ציונה
7,000	החברה קדישא יבנה
7,000	החברה קדישא רמלה
7,000	החברה קדישא פרדס חנה
7,000	החברה קדישא טבריה
7,000	החברה קדישא צפת
7,000	החברה קדישא אשקלון
7,000	החברה קדישא אשדוד
7,000	החברה קדישא יהוד
	החברות קדישא במועצות האזוריות
3,500	ובדהתיישבות בכל הארץ

חבר הכנסת אופיר פינס-פז

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חבר הכנסת מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת:

הצעת חוק השתלמות נהגים מקצועיים, התשנ"ט-1998*

הגדרות

1. כתוק זה -

"הדרכה בנהיגה" - השתלמות עיונית ומעשית בנהיגת רכב מסחרי או רכב ציבורי;

"הפקודה" - פקודת התעבורה¹;

* הצעת חוק מס' 2043/פ, הועברה לוועדה ביום כ"ז באדר התשנ"ח (25 במרס 1998).
¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

- "נהג מקצועי" – בעל רשיון, נהיגה ברכב מסחרי או ברכב ציבורי;
 "רכב מסחרי", "רכב ציבורי" ו"רשות הרישוי" – כהגדרתם בפקודה;
 "רשיון נהיגה" – רשיון לנהיגת רכב מסחרי או רכב ציבורי, או היתר לנהיגת רכב כאמור,
 שניתנו לפי הפקודה;
 "השר" – שר התחבורה.**
2. לא יקבל אדם רשיון נהיגה ברכב מסחרי או ברכב ציבורי ולא יעסוק נהג מקצועי בישראל בנהיגה, בהסעה או בהובלה של רכב מסחרי או רכב ציבורי, בשכר או שלא בשכר, אלא אם כן עבר הדרכה בנהיגה, באופן, בתנאים ובמועדים שקבע השר.
3. חשר ימנה ועדה בת שבעה חברים שתייעץ לו בפעולתו לפי חוק זה (להלן – הועדה המייעצת), ואלה חבריה:
- (1) שלושה נציגי משרד התחבורה, אחד מהם יהיה היושב ראש ואחד מהם – ממלא מקומו;
 (2) שלושה נציגי ארגונים המייצגים את המספר הגדול ביותר של בעלי רשיונות נהיגה ברכב מסחרי ושל בעלי רשיונות נהיגה ברכב ציבורי;
 (3) נציג משטרת ישראל.
4. רשות הרישוי רשאית להתלות, לבטל, להשעות, לא לחדש או לסרב לתת רשיון נהיגה, כל עוד לא עבר הנהג המקצועי, להנחת דעת רשות הרישוי, הדרכה בנהיגה שחובה עליו לעבור לפי הוראות סעיף 2.
5. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין.
6. (א) השר ממונה על ביצועו של חוק זה והוא רשאי, לאחר התייעצות עם הועדה המייעצת ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.
 (ב) בתקנות לפי סעיף קטן (א) רשאי השר, באישור שר האוצר, לקבוע אגרות בעד הדרכות בנהיגה.
 (ג) תקנות ראשונות לפי חוק זה יובאו לאישור ועדת הכלכלה של הכנסת בתוך שישה חודשים מיום פרסומו של חוק זה.
7. תחילתו של חוק זה תשעה חודשים מיום פרסומו.

ד ב ר י ה ס ב ר

מטרתה של הצעת חוק זו להתמודד עם האחריות הרבה המוטלת על כתפי הנהג המקצועי, היינו, נהג בעל רשיון לנהיגת רכב המשמש להובלת משא או בעל רשיון לנהיגת רכב המשמש להסעת נוסעים. כיום, מלבד שלב הרישוי, לא עובר הנהג המקצועי כל הדרכה, בדיקה, רענון וכדומה. לפיכך, מוצע לחייב נהג מקצועי לעבור הדרכה בנהיגה, כפי שיקבע שר התחבורה, תוך מתן

אפשרות שלא לחדש את רשיון הנהיגה של נהג מקצועי אם לא עבר את ההדרכה הנדרשת, או להתלות, להשעות או לבטל רשיון נהיגה שניתן. כמו כן, מוצע להקים ועדה, אשר תייעץ לשר התחבורה בכל הנוגע לקביעת הדרכות בנהיגה, לרבות נושאן, היקפן, תדירותן, אורכן וכדומה. בהתאם למוצע, בוועדה זו יהיו חברים גם גופים המייצגים את הנהגים המקצועיים.

חבר הכנסת אלי גולדשמידט